

nem „Robu“, ki je anatomska in s psihološkega stališča popoln umotvor. Slabša je herma „srbskega Homerja, Filipa Višnjića“, ki v pozi in izrazu spominja svetovnoznane Rodinovega Balzaca.

Med umetniki, ki zaslužijo to ime, brez skrbi imenujem diletanta princa Božidarja Karagjorgjevića, ki je razstavil dva zelo plastična medaljona, eno s finim čutom za koloristične efekte slikano pokrajino in množino okusnih in umetno-obrtnih predmetov iz kože in precizno izpeljanih kovinskih žličic in okraskov, za katere so motivi povzeti večinoma s precejšnjim okusom iz rastlinstva.

Da se princ Božidar Karagjorgjević bavi z umetnim obrtom, ni nikakor slučaj, zakaj srbski narod proizvaja na tem polju v filigranu

najkrasnejši nakit, v gnanem bakru, srebru in zlatu nenavadno lepe predmete za cerkveno rabo, kandila, palice in prekrasno domače posodje, v usnju pikantne haremske cipelice in lahke elegantne opankice, v volni, zlatu, fini preji in svili pa pestre čilime, med katerimi so pirotski najbolj na glasu, kot meglica lahke koprene in z rafiniranim okusom in z največjo umetniško nadarjenostjo za linijo in barvo izvezena moška in ženska oblačila. To je narodni obrt, in čeprav je na izložbi slabo zastopan, se vendar vidi, da je to umetnost, samonikla narodna umetnost, ki lahko z uspehom konkurira s proizvodi moderno-obrtnih šol na zapadu in s proslavljenimi izdelki orientalskih narodov...

(DALJE.)

RAJHENBURG.

M. JAMA.